

KÉRDÉSEK A BIZTOSJELÖLTHÖZ**Christophe HANSEN****Mezőgazdaság és élelmiszerügy****1. Általános alkalmasság, uniós elkötelezettség és személyes függetlenség**

Milyen személyes képességekkel és tapasztalatokkal rendelkezik, melyek különösen alkalmassá teszik Önt arra, hogy biztosként előmozdítsa – elsősorban azon a területen, amelynek felelőse lenne – az általános európai érdekeket? Hogyan járul majd hozzá a Bizottság politikai iránymutatásainak végrehajtásához? Hogyan valósítja majd meg a nemek közötti egyenlőség érvényesítését, és hogyan építi be a nemek közötti egyenlőség szempontjait a tárcájához tartozó valamennyi szakpolitikába? Hogyan valósítja majd meg az ifjúsági szempontok érvényesítését?

Függetlenségére vonatkozóan milyen biztosítékokkal tud szolgálni a Parlamentnek, és hogyan biztosítaná, hogy semmilyen múlt-, jelen- vagy jövőbeli tevékenysége ne ébresszen kétséget a Bizottságon belüli feladatkörének ellátásával kapcsolatban?

Több mint öt éve európai parlamenti képviselő vagyok. Ez alatt az idő alatt számos különböző feladatkörben és különféle bizottságokban tevékenykedtem. 2022-ben az Európai Parlament quaestorává választottak. E minőségemben arra törekedtem, hogy javítsam azon feltételeket, amelyek lehetővé teszik a képviselők számára megbízatásuk teljesítését, megerősítve ezáltal az intézményt. Előadóként eredményesen munkálkodtam azon, hogy hidakat építsek a képviselőcsoportok között. Ezt bizonyítja, hogy a plenáris ülésen sikerült nagy többséget elérni többek között a külföldi támogatásokról szóló rendelet, az EU és az Egyesült Királyság közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodás, valamint az ivóvíz-irányelv ügyében. Ha megkapom a Parlament megerősítését ahhoz, hogy a továbbiakban biztosként állhassak az európai projekt szolgáltatásban, a mindenki meghallgatására és a kompromisszumkötésre való képesség értékéről első kézből szerzett tapasztalataim felbecsülhetetlenek lesznek.

Annak köszönhetően, hogy egy, a Luxemburg és Belgium közötti határnál elhelyezkedő, kis családi gazdaságban nőttem fel, és részt vettem a gazdaságban folyó munkában, már korán megtapasztaltam az Unió pozitív hatását. Ennek a személyesen megélt tapasztalatnak, valamint az azt tovább erősítő, a környezettudományok és a kockázatkezelés területén folytatott tanulmányaimnak a hatására őszinte tisztelet ébredt bennem környezetünk iránt, és erős meggyőződésemmé vált, hogy fenntartható megélhetést kell teremteni azok számára, akik a földnek és az élelmiszerünk megtermelésének szentelik életüket, és azt is világosan felismertem, hogy micsoda kulcsfontosságú szerepe van az uniós mezőgazdasági és környezetvédelmi szakpolitikáknak. Ezért különösen nagy öröömre szolgál, hogy a megválasztott elnök a mezőgazdasági és élelmiszerügyi tárcát kívánja rám bízni. Szakmai pályafutásom és közszolgálati tevékenységem során főként a természettel és a mezőgazdasággal kapcsolatos kérdésekkel foglalkoztam, legutóbb a Luxemburgi Képviselőház Környezetvédelmi, Éghajlatpolitikai és Biodiverzitási Bizottságának elnökeként, valamint Mezőgazdasági, Szőlészeti és Vidékfejlesztési Bizottságának tagjaként. A munkám során szerzett tapasztalatok megmutatták, hogy a gazdálkodás nem vonzó hivatás a fiatalok számára.

Öröömre szolgál, hogy a megválasztott elnök kiemelt feladatorként jelölte meg a mezőgazdasági és élelmiszeripari ágazat versenyképességének, rezilienciájának és fenntarthatóságának megerősítését. Ahhoz, hogy a mezőgazdaság meg tudjon felelni a jövőbeli kihívásoknak, elengedhetetlen, hogy a jövő generációi vállalkozzanak a földek gondozására, és ezt a hivatást örömmel és méltósággal tölthessék be. Teljes mértékben osztom elnök asszony azon véleményét, miszerint ezt a célt oly módon kell elérni, hogy aktívan odafigyelünk az EU népességének több mint 30%-át lefedő vidéki közösségekben élő emberek aggodalmaira. Gondoskodni fogok a mezőgazdaság jövőjének tárgyában folytatott stratégiai párbeszéd nyomán készült jelentés nyomán követéséről; az említett jelentés kiemelt helyen szerepel a biztosi testület munkájának alapjául szolgáló négy jelentés között. Kötelezettséget vállalok arra, hogy együttműködöm az érdekelt felekkel és a tagállamokkal a nők mezőgazdaságban való részvételének és a vidéki térségekben fennálló helyzetüknek a javítása céljából a KAP

keretében biztosított megfelelő eszközök maradéktalan kiaknázása és a nemzeti beavatkozások hatékony kiegészítése érdekében. Mindezekre alapozva fogok munkálkodni annak biztosításán, hogy a jövőbeli KAP megfeleljen a céljainak, például azáltal, hogy megkönnyíti a női mezőgazdasági termelők számára a hitelhez vagy a gazdaságukba irányuló további beruházásokhoz való hozzáférést. Gondoskodni fogok továbbá arról is, hogy kabinetemben érvényre jusson a nemek közötti egyensúly.

A generációs megújulás és a fiatal mezőgazdasági termelők támogatása nagyon közel áll a szívemhez. Az agrárpolitikára vonatkozó megközelítem központi eleme annak biztosítása lesz, hogy a mezőgazdaság évtizedek múlva is életképes és vonzó tevékenységnek számítsaon. Az európai mezőgazdaság jövőjének szavatolása azt jelenti, hogy a fenntarthatóságot minden tekintetben biztosítani kell, a talajegészségtől a vízgazdálkodás rezilienciájáig és az éghajlati kockázatokra való felkészültségig, a vidéki térségek felvirágoztatásának támogatásától, valamint a beruházások és az innováció előmozdításától – a tőkéhez való hozzáférés elősegítését is beleértve – a mezőgazdasági szakma jövedelmezőségének biztosításáig és a mezőgazdasági termelők élelmiszer-értékláncon belüli pozíciójának megerősítéséig. A generációs megújulásra vonatkozó stratégia előterjesztésén túl a jelenlegi KAP végrehajtása során is kiemelt figyelmet fogok fordítani a fiatalok szükségleteire és aggályaira. Ehhez az éves ifjúságpolitikai párbeszédre fogok támaszkodni; az első ilyen párbeszéd megszervezésére már az új biztosi testület megbízatásának első 100 napja alatt sor kerül.

Pályafutásom és közszolgálati feladataim ellátása során mindig tiszteletben tartottam a függetlenségre és az elszámoltathatóságra vonatkozó szabályokat. Továbbra is maradéktalanul tiszteletben fogom tartani a Szerződések betűjét és szellemét, beleértve azt az előírást is, hogy mindig az európai érdekek védelmében járjak el és senkitől ne fogadjak el utasításokat, szem előtt tartva különösen a teljes függetlenséggel, az átláthatósággal, a pártatlansággal és a Bizottság számára való rendelkezésre állással kapcsolatos kötelezettségeket. Teljes mértékben tiszteletben tartom és betartom az Európai Bizottság tagjaira vonatkozó magatartási kódexet. Kötelezettséget vállalok arra, hogy haladéktalanul tájékoztatom az elnököt minden olyan helyzetről, amely hivatalos feladataim ellátása során összeférhetlenséghez vezethet, és amennyiben szükségessé válik érdekeltségi nyilatkozatom bárminemű megváltoztatása, a szóban forgó nyilatkozatot aktualizálom és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszem.

2. A tárca irányítása és együttműködés az Európai Parlamenttel

Kötelezettséget tud-e vállalni arra, hogy megfelelően tájékoztatja a Parlamentet saját és az irányítása alá tartozó szervezeti egységek tevékenységeiről? Milyen szempontból tekinti magát elszámoltathatónak a Parlament előtt?

Milyen konkrét kötelezettségvállalásokat kíván tenni a Parlamenttel végzendő közös munka és a Parlamentben – bizottsági és plenáris üléseken – való jelenlét, az átláthatóság, az együttműködés, valamint a Parlament álláspontjainak és jogalkotási kezdeményezésekre vonatkozó kéréseinek tényleges nyomon követése tekintetében? Készen áll-e arra, hogy a tervezett kezdeményezésekkel és a folyamatban lévő eljárásokkal kapcsolatban a Parlamentet – a Tanáccsal egyenrangú félként – naprakész információkkal és dokumentumanyaggal lássa el?

Teljes mértékben elkötelezett vagyok amelle, hogy folyamatosan tájékoztassam a Parlamentet az általam és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Főigazgatóság által végzett tevékenységekről. Az Európai Parlament és a Luxemburgi Képviselőház képviselőjeként szerzett tapasztalataimnak köszönhetően a Parlament felé való elszámoltathatóság, a politikai ellenőrzés és a végrehajtó hatalom demokratikus felügyelete teljesen természetessé vált számomra. Teljes politikai felelősséget fogok vállalni a mezőgazdaság és az élelmiszerügy területén végzett tevékenységeimért az Európai Parlament és az általa képviselt európai polgárok előtt. Jelölésem megerősítése esetén a biztosi testület tagjaként betöltött szerepem természeténél fogva azon kötelezettség vállalásával fog járni, hogy biztostársaimmal a kollegialitás és a lojalitás szellemében, az elnök által meghatározott munkamódszerekkel összhangban működjek együtt. A mezőgazdaság és az élelmiszerügy szervesen kapcsolódik más szakpolitikákhoz, ami még fontosabbá teszi ezt az együttműködést. Mivel több mint öt éve vagyok az Európai Parlament képviselője, teljes mértékben osztom a Parlament biztosokkal szembeni jogos elvárásait. Demokratikus szerepvállalásunk alapja a párbeszéd, valamint a bizottságokkal és a plenáris ülés keretében folytatott rendszeres és nyílt eszmecsere. Mindig megtiszteltetés lesz számomra, ha visszatérhetek a Parlamentbe, hogy válaszoljak a képviselők kérdéseire, és hogy fenntartsam a kölcsönös bizalom, a nyitottság és az átláthatóság magas szintjét együttműködésünkben. A megválasztott elnök politikai iránymutatásában hangsúlyozta a Parlamenttel folytatott párbeszéd megerősítése iránti elkötelezettségét. Ezt az elkötelezettséget én is magaménak vallom, elismerve a Parlamenttel és választott képviselőivel való együttműködés fontosságát az uniós politikai folyamat hatékonysága és legitimitása szempontjából. Ezért kötelezettséget vállalok arra, hogy rendszeresen részt veszek a Parlament plenáris ülésein, és szorosan együttműködöm a mezőgazdasági és élelmiszerügyi kérdésekkel foglalkozó bizottságokkal, valamint azok tagjaival, koordinátoraival és elnökeivel. Parlamenti képviselőként szinte egyszer sem hiányoztam a plenáris

ülésekről; a biztosi testület tagjává történő kinevezésem megerősítése esetén továbbra is fenntartom a jelenléti arány e kiemelkedően magas szintjét. Biztosítani fogom, hogy kabinetem és a felelősségi körömbé tartozó bizottsági szolgálatok munkáját is ugyanilyen nyitottság, átláthatóság és együttműködés vezérelje.

Gondoskodni fogok a Parlament álláspontjainak és jogalkotási kezdeményezésekre irányuló kéréseinek hatékony nyomon követéséről. Felelősséget vállalok a 2010. évi keretmegállapodás és a jogalkotás minőségének javításáról szóló 2016. évi intézményközi megállapodás rendelkezéseinek a hatáskörömbé tartozó területeken történő végrehajtásáért. Figyelembe fogom venni a Parlament véleményét, és minden tőlem telhetőt meg fogok tenni annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament időben írásbeli választ kapjon állásfoglalásaira. Megjegyzem, hogy a megválasztott elnök politikai iránymutatásában kifejezte elkötelezettségét az EUMSZ 225. cikkével kapcsolatos együttműködés elmélyítése iránt azáltal, hogy felkérte a biztosokat, hogy folytassanak strukturált párbeszédet a parlamenti bizottságokkal az érintett állásfoglalásokról. Örömmel fogok eleget tenni ennek a felkérésnek, és számíthatnak arra, hogy gyakran látnak majd Brüsszelben és Strasbourgban.

Végezetül szeretném még a fentiekhez hozzátenni, hogy abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy közreműködhettem számos jogalkotási eljárásban, a Parlament belső álláspontjának megszövegezésétől és megtárgyalásától kezdve az intézményközi tárgyalások folytatására vonatkozó megbízatás teljesítéséig. E tapasztalatok hatására mély meggyőződésemmé vált, hogy a Parlamentet és a Tanácsot egyenlő bánásmódban kell részesíteni, és elengedhetetlen a Parlament és a Bizottság közötti különleges partnerség. Ennek megfelelően kötelezettséget vállalok arra, hogy maradéktalanul végrehajtom a fent említett megállapodások rendelkezéseit, biztosítva az egyenlő bánásmódot minden olyan esetben, amikor a Parlament és a Tanács hatáskörei azonosak. Úgy vélem, ez előfeltétele annak, hogy a három intézmény az elkövetkező öt évben eredményes tárgyalásokat folytathasson egymással, és olyan politikai megállapodásokat kössön, amelyek megfelelnek az európai polgárok elvárásainak.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság kérdései

3. A mezőgazdasági termelők tavaszi tiltakozásai egyértelműen kifejezték, milyen hatalmas nehézségekkel szembesülnek a mezőgazdasági termelők. A tiltakozások rávilágítottak a méltányos jövedelem szükségességére, a gazdálkodás alacsony jövedelmezőségére, ami az alacsony termelői áraknak és magas bekerülési költségeknek, a harmadik országokból származó behozatal által támasztott tisztességtelen versenynek és a kölcsönösség hiányának tudható be, valamint rámutattak a szabályozásból eredő terhekre és a magas szintű mezőgazdasági környezetvédelmi normák betartására irányuló ösztönzők hiányára. Mivel gyakran a mezőgazdasági termelő a leggyengébb láncszem az élelmiszer-ellátási láncban, és jövedelme strukturálisan elmarad a többi ágazat átlagától, fejtsé ki, a biztosjelölti megbízólevelében bejelentett „Mezőgazdasági és élelmezési jövőkép” alapján hogyan biztosítana méltányos jövedelmet a mezőgazdasági termelők számára, hogyan javítaná helyzetüket az élelmiszer-ellátási láncban belül, hogyan javítaná az árképzés átláthatóságát, valamint hogyan segítené elő, hogy a fiatal mezőgazdasági termelők számára vonzóvá váljon az ágazat? Hogyan tervezi rövid és hosszú távon tovább enyhíteni és észszerűsíteni a mezőgazdasági termelőkre háruló különböző szakpolitikákból eredő adminisztratív terheket és jelentéstételi kötelezettségeket?

A mezőgazdasági termelők és azok, akik fontolgatják, hogy gazdálkodásba kezdenek, megérdeklődnek, hogy a mezőgazdaság és az élelmiszerrendszerek tekintetében világos jövőképet tárjunk eléjük, amely nagyobb mértékű kiszámíthatóságot biztosít és kielégíti a jövő nemzedékeinek igényeit. Ezen a fordulóponton a következő kérdést kell feltennünk magunknak: melyek azok a feltételek, amelyek lehetővé teszik a mezőgazdasági termelők számára, hogy továbbra is a megelégedettség érzésével és méltósággal viseljék gondját a földeknek, hogy ma, holnap és 2040-ben is megéljenek a gazdaságukból?

Sok mezőgazdasági termelő nehéz időket élt meg, és idén ennek hangot is adtak. Az alacsony és ingadozó jövedelem, az értékláncon belüli kiegyensúlyozatlan kereskedelmi kapcsolatok, a halmozódó szabályozási követelmények, az éghajlatváltozás hatásai és a növekvő geopolitikai instabilitás olyan kihívások, amelyek miatt a gazdálkodás gyakran nem kifizetődő. Ezért nem meglepő, hogy a gazdálkodás nem vonzza a fiatalokat.

Szeretném elismerésemet kifejezni a mezőgazdasági termelőknek azért a figyelemre méltó ellenálló képességért, amelyről az elmúlt években tanúbizonyságot tettek. Sikertült továbbra is elegendő, biztonságos és jó minőségű élelmiszert biztosítaniuk Európa és a harmadik országok számára, miközben gondját viselték a földeknek, megőrizve tájainkat, életben tartva kulturális örökségünket és biztosítva vidéki térségeink dinamizmusát. Biztosi kinevezésem megerősítése esetén megbízatásom első 100 napos időszakában – az elnök irányítása alatt és a biztosi testület többi tagjával együttműködve – elő fogok terjeszteni egy, a mezőgazdaságra és az élelmiszerekre

vonatkozó jövőképet felvázoló dokumentumot. Ez a jövőbeli kezdeményezések ütemterve lesz, amely a mezőgazdasággal és az élelmiszerekkel kapcsolatos stratégiai kérdések széles körét fogja lefedni.

A jövőkép a teljes agrár-élelmiszeripari értékláncot áttekinti, és javaslatokat fogalmaz meg az ágazat hosszú távú versenyképességének, fenntarthatóságának, jövedelmezőségének és vonzerejének biztosításával kapcsolatban, ugyanakkor arra vonatkozóan is, hogy miként őrizhető meg a mezőgazdaság sokszínűsége kontinensünkön. Foglalkozni fog többek között a mezőgazdasági termelők társadalmi-gazdasági helyzetével és különösen jövedelmükkel, az értékláncok méltányosabbá tételével, a mezőgazdasági üzemek rezilienciájának fokozásával, a fenntartható gazdálkodási gyakorlatok előmozdításával, az élelmiszer-veszteség és -pazarlás csökkentésével, a nemzeti és európai jogszabályokból és jelentéstételi követelményekből eredő adminisztratív terhek kezelésével és mérséklésével, továbbá az ismeretek gyarapításának, valamint az innovációnak és a beruházásoknak az elősegítésével.

A jövőkép ismerteti majd, hogy az érdekelt felekkel, a tagállamokkal és az Európai Parlamenttel együttműködve hogyan fogunk előrehaladást elérni ezeken a kulcsfontosságú területeken. Az uniós mezőgazdaság jövőjéről folytatott stratégiai párbeszédéről szóló jelentésre fog épülni, és figyelembe fogja venni az összes releváns perspektívát, különös tekintettel az Európai Parlament és a Tanács által felvetett szempontokra.

Jövőképem központi eleme lesz a generációs megújulás terén mutatkozó lelassulás tendenciájának megfordításához szükséges feltételek megteremtése annak biztosítása révén, hogy a gazdálkodás évtizedek múlva is életképes és vonzó hivatás legyen. A legfrissebb adatok azt mutatják, hogy az EU-ban az összes mezőgazdasági üzemnek csupán 12%-át irányítják 40 év alatti mezőgazdasági termelők. Határozott fellépésre van szükség ahhoz, hogy garantáljuk a mezőgazdaság jövőjét az elkövetkező nemzedékek számára. Gondoskodnunk kell arról, hogy a következő generáció tagjai számára továbbra is kiteljesedést hozzon a kiváló minőségű élelmiszereket biztosító gazdálkodási tevékenység, és ezt a tevékenységet olyan termelési rendszerek alkalmazásával végezhessék, amelyeket a természet és a mezőgazdaság közötti harmónia jellemez. A fiatal mezőgazdasági termelőknek méltányos jövedelemre, termékeny talajra, a földhöz és a tőkéhez való hozzáférésre, megfelelő készségekre, technológiára és innovatív szaporítóanyagokra, továbbá olyan reziliens növénytermesztési és állattenyésztési rendszerekre van szükségük, amelyek a fogyasztói igényeket is kielégítik, és lehetővé teszik a vonzó vidéki területeken, fenntartható módon folytatott termelést.

Ezért szorosan együtt fogok működni a fiatal mezőgazdasági termelőkkel és az európai fiatalokkal, többek között az új mandátumidőszak első 100 napja alatt megtartandó ifjúságpolitikai párbeszéd révén, abból a célból, hogy kidolgozzuk a generációs megújulásra vonatkozó stratégiát. E stratégia célja az lesz, hogy lehetővé tegye a fiatal mezőgazdasági termelők számára, hogy vállalkozói szellemüket és innovációs potenciáljukat teljes mértékben az ágazat jövőjének szenteljék. Konkrét és innovatív intézkedéseket fog tartalmazni a generációs megújulás fő akadályainak – többek között a földhöz, a hitelhez és a tudáshoz való hozzáférés nehézségeinek – hatékonyabb kezelésére. Ezen intézkedések egyike lesz egy európai földterület-megfigyelési központ létrehozása, amely a tervek szerint segíteni fog a földpiac átláthatóságának előmozdításában, többek között egy olyan mechanizmus révén, amely a földterületekbe és a mezőgazdasági üzemekbe történő beruházások eredetének vizsgálatára szolgál.

A mezőgazdasági termelők szakmában maradásához, valamint a fiatalok és az újak belépéséhez elengedhetetlen feltétel, hogy a mezőgazdasági üzemek tisztességes és elegendő jövedelemmel rendelkezzenek. Jelenleg azonban a mezőgazdasági termelők jövedelme átlagosan jóval alacsonyabb az uniós átlagbéreknél. Sok mezőgazdasági termelő nem rendelkezik az átállásba való beruházáshoz szükséges eszközökkel. Ezen a fonák helyzeten változtatni kell. A mezőgazdasági termelőknek jobb bevételhez kell jutniuk a piacról, hogy lehetővé váljon számukra a szükséges beruházások időtálló módon történő megvalósítása és gazdaságaik reziliensebbé tétele.

Ennek elérése érdekében biztosi jelölésem megerősítése esetén szorgalmazni fogom egy átfogó intézkedéscsomag elfogadását. Minden jövedelemforrást ki kell aknáznunk: a piaci bevételeket, a közpénzből nyújtott jövedelemtámogatást és az új, alternatív forrásokból, például a karbongazdálkodásból származó jövedelmeket is. Politikánknak végső soron azt a célt kell szolgálnia, hogy a piac megfelelőbben jutalmazza a mezőgazdasági termelőket, ám egyszersem meg kell óvnunk talajainkat és környezetünket annak érdekében, hogy a mezőgazdaság alapja fennmaradjon az elkövetkező generációk számára. Nyilvánvaló, hogy a KAP-on keresztül nyújtott támogatás továbbra is elengedhetetlen marad a mezőgazdasági termelők támogatásához, a termelőknek az ökoszisztéma-szolgáltatások biztosításért való jutalmazásához és a hátrányos természeti adottságú területeken végzett munka ellentételezéséhez, valamint az éghajlatváltozás mérséklésére, az ahhoz való alkalmazkodásra és a környezetvédelmi kötelezettségeknek való megfelelésre irányuló beruházások támogatásához. Ami a közös agrárpolitikát illeti, azt egyszerűbbé és célzottabbá kell tennünk, és meg kell találnunk a megfelelő egyensúlyt az ösztönzők, a beruházások és a szabályozás között. Biztosítani fogom, hogy a KAP társadalmi-gazdasági

támogatást nyújtson azoknak a mezőgazdasági termelőknek – különösen a kistermelőknek –, akiknek arra a legnagyobb szükségük van, ösztönzőket kínáljon az ökoszisztéma-szolgáltatások tekintetében, és támogassa vidéki térségeinket.

Ahhoz, hogy a mezőgazdasági termelők tisztességes bevételhez jussanak a piacról, képesnek kell lenniük tisztességes árakat kialakítani. Jelenleg azonban sok mezőgazdasági termelő – gyengébb tárgyalási pozíciója és a piac átláthatóságának hiánya miatt – nincs abban a helyzetben, hogy ezt megtehesse. Elkötelezett vagyok amellett, hogy tovább erősítsem a mezőgazdasági termelők tárgyalási pozícióját, és a lehető legkisebbre csökkentsem annak kockázatát, hogy szisztematikusan termékeik termelési költségeik alatti áron történő értékesítésre kényszerüljenek.

Biztosi jelölés megerősítése esetén a mezőgazdaságra és az élelmiszerekre vonatkozó jövőkép keretében körvonalazni fogom, hogy e célok milyen lehetséges módokon valósíthatók meg. Először is segítenünk kell a mezőgazdasági termelőket abban, hogy jobban kihasználják a meglévő eszközöket, nevezetesen a termelői szervezetekhez és társulásaikhoz való csatlakozás lehetőségét. Másodszor ajánlani fogom a Bizottságnak, hogy mielőbb tegyen javaslatot a közös piacszervezésről szóló rendelet célzott módosítására annak érdekében, hogy megerősítse a termelők pozícióját a mezőgazdasági termékek szállítására vonatkozó szerződéses tárgyalására és megkötésére irányuló folyamatokon belül, előmozdítsa az együttműködést, és javítsa az ártranszmissziót. Hasonlóképpen, a mezőgazdasági termelők tisztességtelen piaci gyakorlatokkal szembeni további védelme érdekében azt fogom javasolni a Bizottságnak, hogy terjesszen elő egy javaslatot a tisztességtelen piaci gyakorlatokról szóló irányelv keretében a határokon átnyúló végrehajtásra alkalmazandó új szabályokra vonatkozóan. A tisztességtelen piaci gyakorlatokról szóló irányelv folyamatban lévő értékelésének eredményei alapján az összes érdekelt féllel szoros együttműködésben mérlegelni fogom a jelenlegi szabályok felülvizsgálatát. Emellett meg kívánom erősíteni az értéklánc szereplői közötti bizalmat az árképzés és az ártranszmisszió átláthatóságának fokozása révén, felhasználva az agrár-élelmiszeripari láncok új megfigyelőközpontjától kapott adalékokat.

Végezetül kiemelt figyelmet fogok fordítani az egyszerűsítésre és a hatékony végrehajtásra. A mezőgazdaság versenyképesebbé tételéhez egyszerűbb szakpolitikákra és a megfelelő eszközökhöz való hozzáférésre van szükség. Ugyanakkor szakpolitikai célkitűzéseink, többek között környezetvédelmi céljaink elérésének megfelelő nyomon követéséhez észszerű jelentéstétel és kontrollok is szükségesek. A jövőképem felvázolásakor ezért arra törekszem majd, hogy egyensúlyt teremtek e szükségletek között, vagyis hogy lehetővé váljon a mezőgazdasági termelők számára, hogy túlzott bürokrácia nélkül műveljék földjeiket, ugyanakkor – a megfelelő célmeghatározás és a teljesítmény alapján – megfelelő szintű bizonyosság álljon rendelkezésre az uniós pénzek elköltésének módjára vonatkozóan. Ehhez ki kell aknáznunk a digitális technológiában és eszközökben rejlő lehetőségeket, ugyanakkor egyszerű programok révén csökkentenünk kell a kisebb kedvezményezettek terheit, és meg kell szüntetnünk a fiatalabb és az idősebb mezőgazdasági termelők közötti digitális szakadékot.

Jelenleg is folyik a termelők és a nemzeti hatóságok adminisztratív terheinek a Bizottság általi alapos elemzése; bőven van még mit javítani, ezért kötelezettséget vállalok arra, hogy a folyamatban lévő elemzés eredményei alapján folytatam ezt a munkát. Szorosan együtt kívánok működni a biztosi testületben dolgozó kollégáimmal, valamint az érdekelt felekkel, a tagállamokkal és az Európai Parlamenttel annak érdekében, hogy a mezőgazdasági ágazatot érintő valamennyi uniós jogszabályban tovább csökkentsük a mezőgazdasági termelők adminisztratív terheit. Emellett a mezőgazdasági termelők terheinek csökkentése és a közös agrárpolitika egyszerűsítése a 2027 utáni időszakra vonatkozó KAP-javaslatokban is kiemelt figyelmet fog kapni.

4. Biztosjelölt Úr, mi a véleménye a bővítésnek a jövőbeli KAP-ra, különösen a közvetlen kifizetések jövőjére gyakorolt hatásairól? Hogyan kívánja elkerülni vagy enyhíteni a bővítési folyamatnak az uniós mezőgazdasági piacokra és mezőgazdasági termelőkre gyakorolt esetleges kedvezőtlen hatásait? Ön szerint jelenleg szükség van-e az ukrán termékek piacra lépésének további szabályozására az uniós mezőgazdasági piacok destabilizálásának elkerülése érdekében? Ön szerint elegendő-e a tavaly június óta hatályban lévő védintézkedések? Általánosabban mi a véleménye az Ukrajnával kötött szabadkereskedelmi megállapodás jelenlegi újratárgyalásáról?

Az EU bővítési politikája geostratégiai befektetés kontinensünk hosszú távú békéjébe, stabilitásába, befolyásába, versenyképességébe és biztonságába, többek között agrár-élelmiszeripari ágazatunk biztonságába, és ez a megállapítás még soha nem volt annyira igaz, mint napjainkban. Támogatnunk kell a tagjelölteket és a potenciális tagjelölteket az EU felé vezető útukon való előrehaladásban, és fel kell készülnünk arra, hogy új tagokat üdvözljünk az Unióban.

A tagjelölt országok felvétele megerősítheti az EU-t mint geostratégiai szereplőt a mezőgazdasági ágazatban, fokozhatja a globális élelmiszerbiztonság támogatásában betöltött szerepünket, és jelentősen növelheti az EU stratégiai autonómiáját az élelmiszerek, a takarmányok, a biomassza és a talaj tekintetében egy olyan időszakban, amikor az éghajlatváltozás miatt egyre nagyobb kockázatokkal szembesülünk. A bővítés egyszersmind kihívásokkal is jár majd. Ez azonban nem az első alkalom, hogy az EU új tagokkal gyarapodik, és az sem most fordul elő először, hogy át kell gondolnunk a KAP jövőjét a kibővített Unióban. Ezt a korábbiakban az uniós politikáknak a csatlakozás előtti kiigazításával sikerült elérni, többek között egy szigorú csatlakozási folyamat révén, amely biztosítja, hogy a bővítési országok a csatlakozás előtt teljes mértékben felkészültek legyenek; valamint célzott segítségnyújtás útján. Ez a megközelítés hozzájárult a régi és az új tagállamok közötti szakadék megszüntetéséhez. A hivatalos uniós csatlakozás nem zavart okozó sokként érte az új és a meglévő tagállamokat, hanem egy újabb lépést jelentett az új tagállamoknak az uniós szakpolitikák és költségvetés terén megvalósuló zökkenőmentes integrációjában. Ez szükség esetén a csatlakozást követő átmeneti időszakokkal egészült ki, például a források fokozatos bevezetése és az uniós munkaerőpiachoz való hozzáférés, valamint a fokozatos belső piaci integráció tekintetében.

Szorosan együtt fogok működni a bővítésért felelős biztossal, a tagállamokkal, a bővítési folyamatban részt vevő országokkal és az érdekelt felekkel annak megvitatása érdekében, hogy miként alakítsuk a mezőgazdaság jövőjét egy nagyobb Unióban. Értékelni kell a bővítésnek a jelenlegi tagállamok mezőgazdaságára gyakorolt lehetséges hatását, figyelembe véve számos bizonytalansági tényezőt, nevezetesen a következőket:

- a bővítési országok mezőgazdasági üzemszerkezetének és termelési kapacitásának alakulása a csatlakozás időpontjáig;
- az a jövőbeli támogatás, amelyben a bővítési országok részesülhetnek mezőgazdasági ágazatuk alkalmazkodásának támogatása céljából (pl. előcsatlakozási támogatási programok keretében);
- az egyáltalán nem statikus mezőgazdasági ágazatoknak és a fogyasztási mintáknak az EU-ban, a bővítési országokban és világszerte tapasztalható folyamatos fejlődése.

Nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a csatlakozás mindig is egy olyan, érdemeken alapuló folyamat volt és lesz, amely teljes mértékben az egyes partnerek által elért objektív előrehaladástól függ, kezdve az uniós csatlakozás alapvető kritériumainak, nevezetesen a demokrácia, a jogállamiság, valamint a gazdasági és közgazdasági reformok tekintetében meghatározott követelményeknek a teljesítésével.

Ezért – a bővítéstől függetlenül is – egyszerűbbé és célzottabbá kell tennünk közös agrárpolitikánkat; és meg kell találnunk a megfelelő egyensúlyt az ösztönzők, a beruházások és a szabályozás között. Az Unió bővítése kapcsán felmerülő sajátos szükségletek kiegészítik a közös agrárpolitika korszerűsítésének és egyszerűsítésének elkerülhetetlen szükségességét. A bővítés tehát lehetőséget – nem pedig kiváltó okot – jelent annak biztosítására, hogy kiadásaink jobban igazodjanak jelenlegi és jövőbeli szakpolitikai célkitűzéseinkhez.

Meggyőződésem, hogy – ahogy az a korábbiakban is történt – ezentúl is képesek leszünk a közös agrárpolitikát a nagyobb Unió realitásaihoz igazítani és felkészíteni a változásokra, biztosítva, hogy a KAP hatékony maradjon, és a kibővített EU valamennyi régiójában a jelenlegi és jövőbeli mezőgazdasági termelők javát szolgálja.

Ami az Ukrajnával fennálló kereskedelmi kapcsolatokat illeti, először is szeretném nyomatékosan leszögezni, hogy kiállok Ukrajna mellett, és osztozom Ursula von der Leyen elnök aziránti teljes mértékű elkötelezettségében, hogy Oroszország Ukrajna elleni jogellenes agressziós háborúja fényében továbbra is rendületlenül támogassuk Ukrajnát. Az ukrán gazdaság támogatása érdekében azonnali intézkedésekre került sor uniós autonóm kereskedelmi intézkedések formájában, amelyek 2022 júniusától teljes körű kereskedelmi liberalizációt biztosítottak Ukrajna számára. Tekintettel a szomszédos országok piacaira nehezedő potenciális nyomásra, az autonóm kereskedelmi intézkedésekről szóló, jelenleg hatályban lévő rendelet megerősített védintézkedések formájában mechanizmusokat tartalmaz az uniós termelők komoly aggályainak kezelésére. Ez elősegítette a legérzékenyebb piacok stabilizálását, és pozitív jelzéseket adott a hosszabb távú kilátásokat illetően.

A jövőről szólva, elismerem, hogy stabilabb és strukturáltabb megállapodást kell kialakítani Ukrajnával az agrár-élelmiszeripari termékek kölcsönös kereskedelmére vonatkozóan. A Bizottság már kötelezettséget vállalt arra, hogy tárgyalásokat kezdeményez Ukrajnával a kereskedelemnek az EU-Ukrajna társulási megállapodásban előírt további, folyamatos és kölcsönös liberalizációjáról. A mélyreható és átfogó szabadkereskedelmi térség felülvizsgálata szintén hozzá fog járulni Ukrajnának az egységes piacba való fokozatos integrálásához, ami mind az uniós, mind az ukrán polgárok és vállalkozások javát szolgálja. A felülvizsgálat figyelembe veszi majd a

jelenlegi liberalizációból levont tanulságokat, és gazdasági biztonságot és stabilitást biztosít az elkövetkező évekre az EU és Ukrajna közötti kereskedelmi kapcsolatokban. A cél az, hogy az ukrán gazdasági szereplőknek továbbra is lehetőségük legyen agrár-élelmiszeripari termékeket exportálni az EU-ba, és ezzel egyidejűleg az uniós érdekelt felek is választ kapjanak aggályaikra, különösen azoknak a konkrét ágazatoknak az esetében, amelyekben az Ukrajnából származó megnövekedett behozatal hátrányosan befolyásolhatja a piaci helyzetet. Ugyanakkor az uniós gazdasági szereplők is könnyebben hozzáférhetnek majd az ukrán piachoz. Figyelmet fogok fordítani az uniós mezőgazdasági termelők érdekeire, és biztosítani fogom, hogy e folyamat során az érzékeny ágazatok kezelése megfelelő egyensúly kialakulását eredményezze. Ezen túlmenően, az állandó és kölcsönös piacnyitással összefüggésben a Bizottságnak szándékában áll az ukrán mezőgazdasági termékek uniós piachoz való jobb hozzáférést ahhoz a feltételhez kötni, hogy Ukrajna fokozatosan teljesítse a vonatkozó uniós termelési előírásokat.

5. A mezőgazdaság minden más ágazathoz képest nagyobb mértékben függ olyan külső tényezőktől, mint az éghajlati események, az ingadozó piacok vagy a geopolitikai körülmények, amelyekre csekély vagy semmilyen befolyása nincs. A jövőbeli agrárpolitika szempontjából ezért elengedhetetlen a reziliens mezőgazdasági ágazat kialakítása és a hatékony válságkezelés. Biztosjelöltként mik az elképzelései a mezőgazdasági ágazat rezilienciájának, válság- és kockázatkezelésének javítására, beleértve a válságtartalékokat is, a fent említett külső kihívások fényében? Hogyan tervezi kezelni a vízzel kapcsolatos kihívásokat, többek között a víz rendelkezésre állásának problémáját, amely egyre fontosabb kérdéssé válik a mezőgazdasági termelésben?

Az éghajlatváltozás és a szélsőséges időjárási események, a biológiai sokféleség csökkenése és a szennyezés, valamint a mezőgazdasági, erdészeti és egyéb természetközeli és természetes földterületek csökkenése következtében Európának egyre nagyobb kockázatokkal és sebezhetőséggel kell szembenéznie. Amint azt az idén márciusban készült európai éghajlati kockázatértékelés is kiemelte, a növénytermesztést Dél-Európában már most is kritikus kockázati szintek jellemzik. Emellett a geopolitikai és a kapcsolódó gazdasági fejlemények egyre nagyobb nyomást gyakorolnak a mezőgazdaságra és az élelmiszerrendszerekre. Mindannyian egyetérthetünk abban, hogy ezek hatalmas kihívásokat jelentenek az uniós agrár-élelmiszeripari ágazat számára a rendkívül versenyképes belföldi és globális környezetben. Ugyanakkor az említett ágazatnak számos erőssége van, nem utolsósorban az európai mezőgazdasági termelők, valamint az EU területének sokfélesége.

Az uniós mezőgazdasági és élelmiszeripari ágazat már megkezdte az átállást, amelynek célja a reziliensebbé és fenntarthatóbbá válás, az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való további alkalmazkodás, az éghajlatváltozás környezetre gyakorolt hatásának csökkentése; ám ezzel egyidejűleg folytatódik az uniós és a globális élelmiszerbiztonsághoz való hozzájárulás is. Ez az ágazatban működő innovatív és képzett mezőgazdasági termelőknek és vállalkozóknak köszönhető. Ezt el kell ismernünk.

Biztosi jelölésem megerősítése esetén gondoskodni fogok arról, hogy még több segítséget nyújtsunk a mezőgazdasági termelőknek és a vállalkozásoknak ebben az átállásban, és olyan környezetet teremtsünk, amelyben minden uniós mezőgazdasági termelő és vállalkozó megtalálhatja azt az üzleti modellt, amelyik számára a földrajzi és az éghajlati körülményeket figyelembe véve a legmegfelelőbb. Amint azt a stratégiai párbeszéd is felvázolta, az agrár-élelmiszeripari ágazat átalakulást előidéző rezilienciájának megerősítéséhez rövid és hosszú távú megoldások ötvözésére van szükség.

Ki fogok állni az európai mezőgazdasági termelők javát szolgáló uniós jövedelempolitika mellett.

A jövőre való felkészülés érdekében javítanunk kell az éghajlati kockázatokra való felkészültséget és a válságkezelést, különös figyelmet fordítva a vidéki térségek szükségleteire. A mezőgazdasági kockázatkezelés hatékony és eredményes szakpolitikai megközelítésének figyelembe kell vennie a különböző kockázatok, a mezőgazdasági üzemekben alkalmazott stratégiák, a piaci és az ellátási láncokra vonatkozó megoldások, valamint a kormányzati politikák közötti kölcsönhatásokat és kompromisszumokat. Bár a katasztrófaesemények rövid távú kezeléséhez szükség van válságkezelési eszközökre, ezek nem korlátozhatják az átalakulást elősegítő változásokat és a hosszabb távú megoldások mezőgazdasági termelők körében való elterjedését. Fontos, hogy a kockázat- és válságkezelési szakpolitikák lehetővé tegyék a reziliens és fenntartható mezőgazdasági ágazatra való átállást.

Mivel a rendkívüli eseményekkel kapcsolatos költségek egyre kockázatosabbá teszik a mezőgazdasági biztosításokat a gazdasági szereplők számára, új megközelítésekre van szükség. Világosan látni kell: a meglévő biztosítási rendszerek fenntartása mind a biztosítók, mind a biztosítottak szempontjából egyre kevésbé lesz kifizetődő. E negatív spirál ellensúlyozása érdekében előrelépést kell elérnünk a kockázatmegosztás terén, kockázatmentesítenünk kell a biztosításokat, hogy ezáltal nőjön a magánfinanszírozás aránya, és kedvező

környezetet kell biztosítanunk, például a piac átláthatóságának javítása révén. Azon fogok munkálkodni, hogy valamennyi uniós tagállamban javuljon a mezőgazdasági kockázatkezelési eszközök kínálata.

Áttekintem továbbá a KAP keretében rendelkezésre álló eszköztárat, és felmérem, miként javíthatjuk a legeredményesebben az érintett eszközöket annak érdekében, hogy nagyobb mértékben építhessünk az európai mezőgazdasági rendszer rezilienciájára, valamint hogy „kockázatmentessé” tegyük őket a piaci szereplők számára. Véleményem szerint a KAP-nak egyre inkább olyan ösztönzőkre és eszközökre kell összpontosítania, amelyek előmozdítják a gazdaságok hosszú távú alkalmazkodását és rezilienciáját, ugyanakkor kevésbé kockázatosá és kevésbé költségessé teszik a biztosítást.

A kockázatkezelési eszközök mellett alapvető fontosságúak a válsághelyzetekre való felkészültséget és reagálást szolgáló eszközök is, mivel még a leghatékonyabb kockázatmegelőzési és -kezelési intézkedésekkel sem lehet elkerülni olyan válságok és sokkok bekövetkezését – legyenek azok éghajlati, környezeti, (geo)gazdasági vagy (geo)politikai jellegűek –, amelyekkel a mezőgazdasági termelők önmagukban nem képesek megbirkózni. Ezt egyértelműen rögzítik az uniós mezőgazdaság jövőjéről szóló stratégiai párbeszéd keretében megfogalmazott ajánlások.

Biztosi jelölés megerősítése esetén folytatom és elmélyítem az élelmezésbiztonsági válságokra való felkészültségre és reagálásra vonatkozó európai mechanizmus keretében a közelmúltban tett erőfeszítéseket. Az említett mechanizmus kulcsfontosságú hozzájárulás az uniós felkészültségi stratégiához az élelmiszer-ellátás és az élelmezésbiztonság tekintetében. Ezzel összefüggésben várakozással tekintek a hamarosan előterjesztendő Niinistö-jelentés elé, amely azt fogja bemutatni, hogy miként lehetne fokozni Európa polgári és védelmi felkészültségét és készenlétét, és amelyben az élelmezésbiztonság bizonyára mint általában bármiféle felkészültség kritikus eleme fog szerepelni.

Ami a reagálást illeti, a közös piacszervezéshez kapcsolódó rendkívüli intézkedéseknek és a mezőgazdasági tartaléknak köszönhetően kellő időben támogatáshoz jutottak azok az uniós mezőgazdasági termelők, akiknek a gazdasági életképességüket befolyásoló körülmények széles skálájával kellett megbirkózniuk, a geopolitikai körülményekből eredő piaci zavaroktól az állatbetegségek terjedése elleni küzdelmen át a példátlan szélsőséges időjárási események és természeti katasztrófák hatásaiig. Meggyőződésem, hogy a válságkezelési eszközök fontos jelei a hatóságok gondoskodásának és a mezőgazdasági termelők iránti európai szolidaritásnak. A jövőben biztosítanunk kell, hogy a válságkezelés és a válságokra való felkészültség ne tántorítsa el a mezőgazdasági termelőket attól, hogy kockázatkezelési stratégiákat alkalmazzanak gazdaságaikban, például reziliensebb gazdálkodási gyakorlatokra térjenek át.

Az is nagyon fontos lesz, hogy folytassuk és fokozzuk azokat az erőfeszítéseket, amelyek célja mezőgazdasági ágazatunk ellenállóbbá tétele az éghajlatváltozással és különösen az olyan szélsőséges időjárási eseményekkel szemben, mint az árvizek és az aszályok, de a globális felmelegedéssel és a csapadékeloszlás változásaival szemben is. A reziliens vízgazdálkodással jellemzett mezőgazdasági ágazat megvalósítása nem opció, hanem szükségszerűség, és nagyon szorosan együtt fogok működni a környezetvédelemért, a vízgazdálkodás rezilienciájáért és a versenyképes körforgásos gazdaságért felelős biztossal a vízgazdálkodás rezilienciájára vonatkozó stratégia kidolgozásában, amelynek célja az lesz, hogy segítse a mezőgazdasági termelőket a vízgazdálkodás tekintetében intelligens mezőgazdaság megvalósításában.

A KAP keretében nyújtott támogatás alapvető fontosságú marad a talaj egészségének javítására irányuló fellépések tekintetében (amelyek előmozdítják az erózió korlátozását, illetve a mind a vízfelesleg, mind az aszály elleni küzdelemhez hozzájáruló abszorpció kapacitások létrehozását), továbbá azon intézkedések esetében is, amelyek célja a mérséklő hatást gyakorló tájképi elemek megőrzése és kialakítása, az öntözésre és a víz újrafelhasználására szolgáló jobb infrastruktúrákba való beruházás, a precíziós gazdálkodás támogatása, valamint a reziliensebb növénykultúrák és -fajták elterjesztése. Elő kell segíteni új, tájszintű megközelítések alkalmazását. Ugyanígy elengedhetetlen az is, hogy megerősítsük a tanácsadási szolgáltatások szerepét az EU egész területén annak érdekében, hogy támogassuk a mezőgazdasági termelőket a helyi földrajzi és éghajlati kitétségekhez igazított, reziliensebb gyakorlatok és rendszerek alkalmazásában. Ezek mindenki számára előnyös helyzeteket teremtenek, mivel vonzóbbá teszik a mezőgazdasági vállalkozások biztosítását.

Jutalmaznunk kell azokat a mezőgazdasági termelőket, akik hozzájárulnak az ökoszisztéma-szolgáltatásaink védelméhez vagy helyreállításához. Erre fogunk törekedni a 2027 utáni időszak vonatkozásában, ugyanakkor a tagállamok nagy része mostanra már el is indult ebben az irányban, például úgynevezett ökorendszerek, valamint agrár-környezetvédelmi és éghajlat-politikai eszközök bevezetése révén.

Határozottan úgy vélem, hogy a legsérülékenyebb régiókban mélyrehatóbb változásokra van szükség. Közösen fel kell készülnünk az éghajlatváltozás hosszabb távú hatásaira, különösen a vízkészleteket illetően, és biztosítanunk kell, hogy az ágazat alkalmazkodjon e hatásokhoz a hosszabb távú reziliencia elérése érdekében. Ehhez a gazdaságok diverzifikációjára vagy átalakítására, új piacok kialakítására, valamint célzott kutatásra és innovációra van szükség. Biztosak lehetnek benne, hogy e területekre is nagy figyelmet fogok fordítani.

6. A mezőgazdasági ágazat az elmúlt években és évtizedekben – többek között a KAP keretében nyújtott célzott támogatás révén – jelentős erőfeszítéseket tett, hogy környezetbarátabbá és éghajlatbarátabbá váljon. A mezőgazdaság már most is jelentős mértékben hozzájárul az EU éghajlat-politikai, biodiverzitási és környezetvédelmi céljainak megvalósításához, és ez a jövőben is így lesz, ugyanakkor figyelembe kell venni a mezőgazdasági és élelmiszeripari ágazat társadalmi-gazdasági realitásait, versenyképességét és jövedelmezőségét. Hogyan kívánja támogatni a mezőgazdasági termelőket ebben a szükséges változási folyamatban? Mindez megvalósítható-e a jelenlegi KAP keretén belül? Tekintettel arra, hogy a mezőgazdasági ágazat fenntarthatóságának biztosításához több beruházásra van szükség, Ön szerint szükség van-e a KAP költségvetésének növelésére, és hogyan biztosítana ehhez elegendő forrást? Ön szerint milyen egyéb, a mezőgazdasági termelőket a közszolgáltatások nyújtásában támogató köz- és magánbeszélőkre van szükség?

Együtt kell működnünk annak érdekében, hogy bolygónk felélése nélkül biztosítsuk mezőgazdasági ágazatunk hosszú távú versenyképességét és fenntarthatóságát. Ezt a közös célt csak akkor tudjuk elérni, ha közösen munkálkodunk a fenntarthatóság három dimenziójához, nevezetesen a gazdasági, a környezetvédelmi és éghajlat-politikai, valamint a szociális területhez tartozó feladatok elvégzésén. Mivel ez a három dimenzió összefonódik, nem fogunk sikerrel járni, ha az egyik dimenziót kiemelten kezeljük, anélkül, hogy megbizonyosodnánk róla, hogy a másik kettő terén is jól halad a munka. Csak így biztosítható az ágazat életképessége, az európai polgárok számára a változatos, jó minőségű és megfizethető élelmiszerek bőséges kínálata révén garantált, hosszú távú ételmeztbiztonság, valamint a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás és a vidéki térségek virágzása.

Biztosi jelölésem megerősítése esetén a KAP stratégiai tervek, valamint a zöld megállapodás részeként indított kezdeményezések keretében eddig elért eredményekre építve kívánom folytatni munkámat, elismerve a mezőgazdasági termelők és a nemzeti közigazgatások erőfeszítéseit. Amint azt a közelmúltban az Európai Számvevőszék a KAP stratégiai tervekről szóló, 2024. szeptember 30-i jelentésében megerősítette, a KAP 2023–2027-es időszakára vonatkozó stratégiai tervekről szóló rendelet „zöldítési struktúrája” lehetővé teszi nagyszabásúbb környezetvédelmi és éghajlat-politikai törekvések megvalósítását a KAP keretében, de ezt a potenciált jobban ki kell aknázni a nemzeti tervek révén. Ezért támogatni fogom a tagállamokat KAP stratégiai terveik hatékony végrehajtásában, de szilárdan elkötelezett vagyok amellett is, hogy az Európai Parlamenttel és a tagállamokkal együttműködve kezeljük a hiányosságokat, és a lehető legjobban hasznosítsuk a levont tanulságokat, az új információkat és az érdekelt felek visszajelzéseit.

Mindemellett úgy vélem, hogy a KAP stratégiai tervek megfelelő eszközt jelentenek a KAP szakpolitikai célkitűzéseinek integrált módon történő megvalósításához, mivel a tagállamok arra használják e terveket, hogy a területükön jelentkező kihívásokhoz igazított válaszléteket dolgozzanak ki és hajtsanak végre. A KAP – mint a környezetvédelem legnagyobb uniós finanszírozási forrása – biztosíthatja, hogy a termelés és a természet harmonikusan kiegészítsék egymást. Ez több területen magasabb ambíciószintet eredményezett: a KAP-források 32%-a (a KAP-tervek 2023–2027-es előirányzataiból közel 97 milliárd EUR) éghajlat-politikai, környezetvédelmi és állatjóléti célokat szolgál.

A gazdaság más ágazataival ellentétben a mezőgazdasági termelés a természetben és az ökoszisztémákon alapul, és elválaszthatatlanul kapcsolódik hozzájuk. A mezőgazdaságnak vannak pozitív velejárói, mint például a tájak fenntartása, a távoli vidéki térségekben folytatott gazdasági tevékenységek, valamint az, hogy bizonyos gazdálkodási gyakorlatok kedvezően befolyásolják a biológiai sokféleséget. Ezeket fenn kell tartani. Ugyanakkor csökkentenünk kell a negatív velejárókat, fenntartható módon kell kezelnünk a természeti erőforrásokat, és szükség esetén helyre kell állítanunk őket. A talaj egészsége, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás, a beporzás, a tápanyagegyensúly, a dekarbonizáció, valamint a növényvédő szerek, a műtrágyák és alternatíváik fenntartható használata – hogy csak néhány kulcsfontosságú példát említsek – elengedhetetlen a hosszú távú életképességhez. Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás érdekében sok esetben mélyreható változásokra lehet szükség a gazdaságok irányításában.

Nem feledkezhetünk meg a KAP azon célkitűzéséről, hogy biztosítsa a mezőgazdasági népesség megfelelő életszínvonalát és a fogyasztók elfogadható ár ellenében történő ellátását, amint azt a Szerződés 39. cikke előírja. Le kell vonnunk a tanulságokat a mezőgazdasági termelők által tavasszal kifejezésre juttatott üzenetekből annak

érdekében, hogy új megközelítést dolgozzunk ki és vezessünk be a fenntarthatóság megvalósítása, valamint a dekarbonizációra és a biológiai sokféleség megőrzésére vállalkozó mezőgazdasági termelők támogatása céljából.

Úgy vélem, hogy az ökoszisztéma-szolgáltatások biztosításának jutalmazása és ösztönzése révén lehetőség van arra, hogy elősegítsük a pozitív környezeti és társadalmi eredmények elérését. Ahhoz, hogy valamennyi törekvésünket megvalósíthassuk, arra is szükség lesz, hogy célzottabbá tegyük a támogatásokat. Az ökoszisztéma-szolgáltatásokért járó jutalmak és ösztönzők rendszere fontos lesz a pozitív környezeti és társadalmi eredmények elérésének előmozdításához. A jövőbeli uniós költségvetés révén biztosítanunk kell, hogy a KAP célzott legyen, és hogy megfelelő egyensúly jöjjön létre az ösztönzők, a beruházások és a szabályozás között. Ebben az összefüggésben külön értékelni fogom többek között a KAP-kifizetések feltételelessége tekintetében rendelkezésre álló legjobb lehetőségeket, és szoros figyelemmel kísérem majd azokat a más területekhez kapcsolódó jogalkotási kezdeményezéseket, amelyek potenciálisan hatást gyakorolnak a mezőgazdasági ágazatra.

Az uniós mezőgazdaság jövőjéről szóló stratégiai párbeszéd eredményeként megállapítást nyert, hogy a mezőgazdasággal és az élelmiszer-termeléssel, a vidékfejlesztéssel, a klímasemlegességgel és a biológiai sokféleség helyreállításával kapcsolatos uniós célkitűzések teljesítéséhez eredményes és hatékony fellépésre és reagálásra van szükség a prioritások megvalósítása érdekében; e prioritások közé tartozik a mezőgazdasági ágazat versenyképességének, rezilienciájának és fenntarthatóságának, valamint az EU élelmiszer-önrendelkezésének a megerősítése, továbbá az, hogy valódi változást érzünk el vidéki közösségeinkben.

Tekintettel az európai mezőgazdaság átállással és alkalmazkodással kapcsolatos kihívásaira, a KAP keretein kívüli lehetőségeket is figyelembe kell vennünk ahhoz, hogy elősegítsük az átállás finanszírozását és kockázatmentesítését. Sok olyan mezőgazdasági termelő van, akik készek beruházni és változtatni, de nem tudnak kereskedelmi finanszírozáshoz jutni. Ez a finanszírozási hiány, amely a becslések szerint 62 milliárd EUR-s nagyságrendű (2022), az elmúlt években tovább nőtt, és bizonyos csoportokat különösen hátrányosan érintett, például a kistermelőket és a fiatal mezőgazdasági termelőket. A finanszírozási hiány a „zöld beruházások” terén is jelentős, mivel ezek nem eredményezik a beruházások azonnali megtérülését. Szorosan együtt kívánok működni az Európai Beruházási Bankkal az állami beruházási források maximalizálása és ezzel egyidejűleg a kockázatmentesítésre fordítható magántőke mozgósítása érdekében. Ezenkívül ösztönözni fogom a tagállamokat arra, hogy jobban használják ki a KAP keretében rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket, valamint az élvonalbeli innováció és a tudástransfer céljaira nyújtott támogatásokat.

Tovább fogom tanulmányozni azokat az új üzleti modelleket és a mezőgazdasági termelők további bevételi forrásaival kapcsolatos azon lehetőségeket, amelyek a klímasemleges és természetbarát gazdaságból – például a biogazdaságból (a maradékanyagok, a hulladék vagy a biomassza hasznosítása) vagy a karbongazdálkodás és a biológiai sokféleség tanúsításából (szén-dioxid-kreditek és természetkreditek) – erednek. A megújulóenergia-termelővé válás szintén segítheti a mezőgazdasági termelőket jövedelmük diverzifikálásában. E törekvéseink megvalósításába be kell vonnunk az élelmiszer- és italipart, valamint a fogyasztókat, és meg kell osztanunk velük a felelősséget. Az élelmiszeripar a mezőgazdasági termelőktől függ az inputanyagok beszerzése tekintetében, ennél fogva egzisztenciális érdeke az egészséges, fenntartható és reziliens mezőgazdasági ágazat megteremtése és fenntartása. Ezért az élelmiszeripari ágazatnak méltányosan hozzá kell járulnia azoknak a mezőgazdasági termelőknek a jutalmazásához, akik fenntarthatóbb módon állítanak elő mezőgazdasági termékeket.

7. Milyen tervei vannak az állattenyésztési ágazat fejlesztésére az éghajlat-politikai cselekvési tervhez való hozzájárulás mellett? Hogyan kívánja fellendíteni az innovációt ezen a területen? Hogyan biztosítaná az állattenyésztési ágazatot érintő kibocsátások csökkentését célzó jogszabályok koherens és hatékony végrehajtását, és hogyan kerülne el a többszörös jogi szinteket és a mezőgazdasági termelőkre nehezedő további adminisztratív terheket?

Az uniós állatállomány továbbra is fogyatkozik, az egyedszám az elmúlt tíz évben 7,8%-kal csökkent, de ez a csökkenés nem egyenletesen oszlik meg az EU-ban. 2023-ban a szarvasmarhafélék száma 5%-kal, a sertések száma 6%-kal, a juhek száma 9%-kal, a kecskék száma pedig 15%-kal volt alacsonyabb, mint 2013-ban.

Az állattenyésztési ágazat fenntarthatóságának és versenyképességének EU-szerte történő biztosítása nem csupán mezőgazdasági prioritás, hanem olyan stratégiai célkitűzés, amely szorosan kapcsolódik a környezeti, társadalmi és gazdasági fenntarthatóság átfogóbb céljaihoz. A szóban forgó ágazat az uniós agrár-élelmiszeripari rendszer kulcsfontosságú pillére, amely hozzájárul az élelmiszerbiztonsághoz, a vidéki foglalkoztatáshoz, valamint Európa sokszínű és szép tájainak, valamint kulturális örökségünknek a megőrzéséhez. A családi gazdaságok keretében folytatott állattenyésztés döntő szerepet játszhat a vidék életerejének fenntartásában. A hegyvidéki régiókban vagy a hátrányos természeti adottságú területeken gyakran az állattenyésztés az egyetlen életképes gazdasági

tevékenység. Nélküle ezekre a térségekre valószínűleg a földterületek termelésből való kivonása, fokozottabb elnéptelenedés, a munkahelyek elvesztése és gazdasági stagnálás várna. Ugyanakkor jól ismertek az állattenyésztés által a vízre, a levegőre, a talajra és a természetre gyakorolt éghajlati és környezeti hatások, amelyekkel foglalkoznunk kell.

Javítani kívánom az állattenyésztési ágazat teljesítményét a gazdasági, környezeti és társadalmi fenntarthatóság tekintetében azért, hogy a KAP keretében – más szakpolitikákkal, különösen az éghajlat- és környezetvédelmi politikával összhangban – kedvező környezetet biztosítok ehhez. Biztosítani fogom, hogy ez a célkitűzés olyan holisztikus megközelítésben öltson testet, amelynek eredményeként mind az egyes gazdaságok szintjére, mind az ellátási lánc egészére vonatkozóan egyértelmű vezérelveket lehet majd meghatározni. Szakadatlanul törekedni fogok a mezőgazdasági termelők adminisztratív terheinek csökkentésére.

Noha a mezőgazdasági kibocsátások az elmúlt két évtizedben kismértékben csökkentek az EU-ban, és ez a tendencia várhatóan a jövőben is folytatódni fog, az állattenyésztési ágazatnak folytatnia kell a fenntarthatóbb gyakorlatokra való átállást. Hasonlóképpen fontos kiemelni azt is, hogy egyes konkrét területeken az állatállomány által előidézett nyomás túllépte a határokat, és az egyensúly helyreállítása érdekében intézkedéseket kell hozni. Ehhez átfogó megközelítésre van szükség, és a KAP-nak továbbra is biztosítania kell a tagállamok számára a szóban forgó kihívások kezeléséhez szükséges eszközöket, ideértve a fenntartható gyakorlatok előmozdítását, az alternatív üzleti modellek létrehozását, a kutatás-fejlesztés támogatását és az új technológiák elterjesztését.

A legelőalapú rendszerek például többféle környezetvédelmi szolgáltatást nyújtanak. A legeltetett kérődzők olyan természet-alapú megoldásokként szolgálnak, amelyek szerepet játszanak a gyepterületek biomasszájának kezelésében, az erdőtüzek kockázatának csökkentésében és a szén-dioxid talajban történő tárolásának elősegítésében. A legeltetett állatok hozzájárulnak az ökoszisztémák egészségének megőrzéséhez azért, hogy a szerves anyagok és a nitrogén visszajuttatása révén növelik a talaj termőképességét. A legeltetés a biológiai sokféleséget is előmozdítja, például a hátrahagyott trágya élőhelyeket teremt a rovarok és a madarak számára. Emellett a legeltetésen alapuló állattenyésztési rendszerek hozzájárulnak a szén-dioxidnak a talajban való megkötéséhez, és ezáltal szerepet játszanak az éghajlatváltozás mérséklésében. A külterjes állattenyésztési rendszerek egyben az élelmiszer-termelés fenntartható eszközeiként is szolgálnak azokon a területeken, ahol a növénytermesztés nem életképes, tovább erősítve szerepüket az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban. Ezeket a fenntartható gyakorlatokat a piacoknak támogatniuk és jutalmazniuk kell.

Alapvető fontosságúak azok a testreszabott megközelítések, amelyek figyelembe veszik a helyi körülményeket, a gazdálkodási gyakorlatokat és a gazdasági realitásokat.

Az eddig tett jelentős erőfeszítések ellenére továbbra is szükség van a kibocsátások csökkentésére. Először is mind a gazdaságok, mind a tagállamok szintjén javítani fogjuk az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérését annak érdekében, hogy uniós szinten konszolidált adatok álljanak rendelkezésre. Megfelelőbben rögzítenünk kell a bevált gyakorlatoknak a mezőgazdasági kibocsátások csökkentésére gyakorolt hatásait, mivel ezek a piacokon és a nemzeti ÜHG-jegyzékekben nem kapnak kellő figyelmet. Emellett a technológiai innováció is döntő szerepet fog játszani ebben az átállásban. A precíziós gazdálkodás, a célzott tenyésztési programok, a továbbfejlesztett állategészségügyi gyakorlatok, a metánszintet csökkentő takarmány-adalékanyagok, a trágyagazdálkodás, az integrált legeltetési gazdálkodás és az innovatív takarmányozási megoldások mind döntő fontosságúak lesznek az állattenyésztés környezeti lábnyomának csökkentése szempontjából. Különös figyelmet fogok fordítani a megvalósítás alatt álló kutatási és innovációs programra, és biztosítani fogom, hogy annak ígéretes eredményei mindenki számára hozzáférhetőek legyenek. Fontos, hogy ezeket az éghajlatbarát megközelítéseket alkalmazzuk a gyakorlatban.

Az ágazat jövője több különféle vezérfonal, nevezetesen a tudományos bizonyítékok, az érdekelt felekkel folytatott konzultációk és a technológiai innováció mentén alakul. Az ágazat hosszú távú kilátásainak felvázolása során gondoskodni fogok arról, hogy a megbeszélések szilárd tudományos bizonyítékokon alapuljanak, és ily módon a szakpolitikai döntések meghozatala tényekre támaszkodva történjen, továbbá hogy valamennyi érdekelt felet – köztük a mezőgazdasági termelőket, a fogyasztókat, a civil társadalom képviselőit, a tudósokat és a politikai döntéshozókat – bevonjuk az ágazat jövőjének alakításába és az innováció gyakorlati megvalósításába.

Amint azt korábban említettem, biztosi jelölésem megerősítése esetén az új mandátumidőszak első 100 napja alatt a stratégiai párbeszéd ajánlásaira építve ki fogom dolgozni a mezőgazdaságra és az élelmiszerekre vonatkozó jövőképet, amelynek szerves részét képezi majd az állatállomány jövője. Az innováció támogatásával és a testre szabott megoldások előmozdításával reziliens és fenntartható jövőt teremthetünk az uniós állattenyésztés számára.

A Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság kérdése

8. Hogyan fogja teljesíteni a környezetvédelmi és éghajlat-politikai (az üvegházhatású gázokra, köztük a metánra is vonatkozó) célkitűzéseket, biztosítva ugyanakkor az uniós mezőgazdasági termelők gazdasági és társadalmi fenntarthatóságát, valamint e termelőknek az uniós élelmiszerbiztonság biztosításában betöltött szerepét? Be tudná mutatni részletesebben a fenntarthatósági tanúsítási rendszerekre vonatkozóan javasolt teljesítményértékelési rendszert, amely a gazdaságok fenntarthatósági értékelésére vonatkozó módszertanok harmonizálását szolgálná? Milyen kritériumokon fog alapulni? Hogyan fogja csökkenteni az ágazatra háruló adminisztratív terheket? Hogyan kívánja elérni a biogazdálkodásra vonatkozó 2030-as uniós célt? Hogyan kíván együttműködni az egészségügyért és az állatjólétért felelős biztossal az „egy egészség” megközelítés, valamint a fenntartható élelmiszerrendszerek jogszabályi kerete terén? Az utóbbi ponttal kapcsolatban tervezi-e ezt a javaslatot belefoglalni a Bizottság 2025. évi munkaprogramjába? Hogyan fogja biztosítani, hogy ez a jogi keret az érdekelt felek teljes körére kiterjedjen, és integrált megközelítést alkalmazzon a fenntarthatóságnak az értéklánc egészében történő előmozdítása érdekében, beleértve a mezőgazdaság területét, az élelmiszer-pazarlás csökkentésének kérdését, valamint az állatjólét, az egészségesebb fenntartható étrend és a jó minőségű élelmiszerek biztosítását?

Tekintettel a mezőgazdaság és az élelmiszerrendszerek által az éghajlatra és a környezetre gyakorolt hatásokra, közös és koherens megközelítésre van szükség azt illetően, hogy az élelmiszerrendszer különböző részei hogyan járulnak hozzá az éghajlat-politikai célkitűzések teljesítéséhez és a környezeti kihívások kezeléséhez. A mezőgazdaságnak, mint minden más ágazatnak, szerepet kell vállalnia ebben a munkában. Az élelmiszer-termelés természetesen és az ökoszisztémákon alapul, és elválaszthatatlanul összefonódik velük. Egészséges talajok nélkül mezőgazdasági termelőink nem tehetnek szert jövedelemre.

Ahhoz, hogy eredményesen teljesítsük a környezetvédelmi és az éghajlat-politikai célkitűzéseket, nagyobb hangsúlyt kell fektetni az ösztönzőkre és a beruházásokra annak érdekében, hogy megfelelő egyensúly jöjjön létre az ösztönzők, a beruházások és a szabályozás között. Ezért szándékomban áll a KAP jelenlegi támogatási keretében ez idáig megtett jelentős környezetvédelmi és éghajlat-politikai erőfeszítésekre építeni, szem előtt tartva a jóváhagyott vagy előterjesztett környezetvédelmi és éghajlat-politikai jogszabályokban, többek között a természet helyreállításáról szóló rendeletben foglalt intézkedéseket is. Ami magának a mezőgazdaságnak az érdekeit illeti, eredményesen biztosítanunk kell a talaj termőképességét, csökkentenünk kell a tápanyagvesztést, és helyre kell állítanunk a biológiai sokféleséget és annak szolgáltatásait, anélkül, hogy szankcionálnánk a mezőgazdasági termelőket.

A KAP keretében további figyelmet kell fordítani a kibocsátásokra, először is azáltal, hogy mind a tagállamok, mind a gazdaságok szintjén javítjuk az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérését annak érdekében, hogy uniós szinten konszolidált adatok álljanak rendelkezésre. Megfelelőbben rögzítenünk kell a bevált gyakorlatoknak a mezőgazdasági kibocsátások csökkentésére gyakorolt hatásait, hiszen már sok erőfeszítést tettünk, de ezek nem kaptak kellő figyelmet a piacokon, illetve a nemzeti ÜHG-jegyzékekben. Másodsor, a mezőgazdasági kibocsátások – többek között a metánkibocsátás – csökkentéséhez meg kell erősíteni a KAP bizonyos eszközeit, és még célzottabbá kell tenni a támogatásokat, többek között a források meghatározott területekre vagy az állattartásra, illetve a trágyagazdálkodással kapcsolatos innovációkra való összpontosítása révén.

Vannak lehetőségek a környezeti szempontból fenntartható és gazdaságilag életképes gazdálkodásra, amint azt az ökológiai ágazat is példázza. Nagyon bizakodó vagyok az említett ágazat EU-n belüli potenciálját illetően, és arra fogok törekedni, hogy ezen ágazat fejlesztésére továbbra is nagy hangsúly essen. Ma a KAP stratégiai tervek jelentős támogatást és ambiciózus célokat irányoznak elő az ökológiai ágazat számára, és fontos lesz fenntartani a támogatást az átállás megkönnyítése és az ökológiai gazdálkodás fennmaradása érdekében. Figyelmet kell fordítanunk az ökológiai termékek iránti piaci kereslet fejlődésének támogatására és a fogyasztás előmozdítására is; e célokat például a promóciós politika révén vagy a közbeszerzési szabályok módosításával valósíthatjuk meg.

Egyértelmű kapcsolat áll fenn az emberek, az állatok, a növények és a környezet egészsége között, amint azt az „Egy az egészség” megközelítés is tükrözi. Egyre nagyobb szükség van holisztikus megközelítés követésére az uniós élelmiszerrendszer hosszú távú rezilienciájának megőrzése érdekében, de ezt a hosszú távú célkitűzést – a stratégiai párbeszédben foglalt ajánlással összhangban – a fenntarthatóság új megközelítésével kell elérnünk. Célkitűzéseinket új jogalkotási javaslatok előterjesztése helyett a meglévő jogszabályok jobb végrehajtásával és érvényesítésével is megvalósíthatjuk, miközben ösztönzőket és új piaci alapú eszközöket alkalmazunk a változás előmozdítására. Ennek során szorosan együtt kívánok működni az egészségügyért és az állatjólétért felelős biztossal, valamint a halászatért és az óceánokért felelős biztossal, a környezetvédelemért, a vízgazdálkodás rezilienciájáért és a versenyképes körforgásos gazdaságért felelős biztossal, az éghajlatért, a nettó zéró és tiszta növekedésért felelős biztossal és más biztosokkal.

A mezőgazdasági termelők sajátos igényeit figyelembe vevő, pragmatikus, alulról felfelé építkező megközelítés központi jelentőségű lesz. Szándékomban áll együttműködni többek között a mezőgazdasági termelőkkel, az élelmiszer-ellátási lánc valamennyi szereplőjével, valamint a fogyasztók és a tudományos élet képviselőivel a mezőgazdasági üzemekben végzett, harmonizált fenntarthatósági értékelés – a teljesítményértékelési rendszer – kidolgozása érdekében. Ez – a meglévő köz- és magánrendszerekre építve és a gazdaságokon belüli realitásokat figyelembe véve – segítheti a mezőgazdasági termelőket abban, hogy csak egyszer rögzítsék a fenntarthatósági adatokat, ezáltal csökkentve az adminisztratív terheket. Javítaná a mezőgazdasági termelők azon képességét, hogy értékeljék fenntarthatósági teljesítményüket, és feltárná a fenntarthatóság különböző dimenziói között fennálló feszültségeket. A stratégiai párbeszédéről szóló jelentésben foglaltaknak megfelelően alapul szolgálhatna a potenciális állami vagy magán fenntarthatósági rendszerek számára. Az agrár-élelmiszeripari ágazatban EU-szerte alkalmazandó teljesítményértékelési rendszer olyan eszköz lesz, amely arra ösztönzi a mezőgazdasági termelőket, hogy fenntartható gyakorlatokat folytassanak, és lehetővé teszi számukra, hogy ezt bizonyítsák, abból a célból, hogy jobb javadalmazásban részesüljenek a piacon.

A stratégiai párbeszéd megállapítja továbbá, hogy a kiegyensúlyozottabb étrendre való áttérés előmozdítása kulcsfontosságú a polgárok egészsége és jólléte szempontjából. Kinevezésem esetén együtt fogok működni az egészségügyért és az állatjólétért felelős biztossal az e területen való előrelépés érdekében, elismerve ugyanakkor az élelmiszer-fogyasztással kapcsolatos uniós hatáskörök korlátait. Ezenkívül az élelmiszernek markáns társadalmi és kulturális dimenziója van: a nemzeti és a regionális hatóságok vannak a legjobb helyzetben ahhoz, hogy cselekedjenek, mivel e hatóságok felelősek az oktatásért, a közegészségügyért és az adózásért, amelyek a fenntartható és egészséges étrend támogatásának meghatározó elemei. Mindazonáltal vannak olyan területek, ahol az EU hozzáadott értéket teremthet, és támogathatja vagy kiegészítheti ezeket az erőfeszítéseket.

Eltökélt szándékom, hogy a tagállamok és az Európai Parlament általános támogatásával összhangban folytassam a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek promóciójára irányuló uniós programot.

Gondoskodni kívánok továbbá arról is, hogy folytatódjon és eredményesebbé váljon az uniós iskolaprogram. Ez egyike azoknak az uniós szintű egyedi eszközöknek, amelyek a legfontosabb közönséget, nevezetesen az iskolás gyerekeket szólítják meg, akik számára nemcsak különféle egészséges mezőgazdasági termékeket, például a gyümölcsöket és zöldségeket, valamint tejtermékeket kell kínálni, hanem lehetővé kell tenni, hogy a gazdálkodásról, a környezetről és a kiegyensúlyozott étrendről is több ismeretet szerezzenek. Emellett uniós közbeszerzési szabályaink lehetővé teszik az élelmiszereket beszerző hatóságok számára, hogy figyelembe vegyenek bizonyos fenntarthatósági kritériumokat. E tekintetben is elkötelezett vagyok amellyel, hogy együttműködjek a jólétért és az iparstratégiáért felelős ügyvezető alelnökkel, valamint az egészségügyért és az állatjólétért felelős biztossal.

A haszonállatok jólétének javítása kézzelfogható előnyökkel jár a mezőgazdasági termelők számára, nevezetesen csökkenti a betegségek kitörésének kockázatát és visszaszorítja a gyógyszerek használatát, pozitív hatást gyakorolva az antimikrobiális rezisztencia, valamint a morbiditási és a mortalitási arányok csökkenésére, továbbá jövedelmezőbbé teszi az állattenyésztést. A jelenlegi KAP támogatja a mezőgazdasági termelőket abban, hogy javítsák az állatok jólétét és egészségét. Biztosi jelölés megerősítése esetén szorosan együtt fogok működni az egészségügyért és az állatjólétért felelős biztossal, különösen az állatjóléti szabályok tudományos, környezeti, gazdasági és társadalmi tényezőkkel összhangban történő korszerűsítése érdekében.

Ami az élelmiszer-pazarlást illeti, kötelezettséget vállaltam arra, hogy biztosi jelölés megerősítése esetén a környezetvédelemért, a vízgazdálkodás rezilienciájáért és a versenyképes körforgásos gazdaságért felelős biztossal, valamint az egészségügyért és az állatjólétért felelős biztossal együtt törekedni fogok arra, hogy felgyorsítsuk az EU előrehaladását a 12.3. fenntartható fejlődési cél megvalósítása felé, azaz 2030-ra a felére csökkentjük a globális élelmiszer-pazarlást kiskereskedelmi és fogyasztói szinten, és mérsékeljük az élelmiszer-veszteséget, oly módon, hogy az élelmiszer-pazarlás/-veszteség problémáját integráljuk az összes érintett szakpolitikai területbe, így a mezőgazdaságba is. Támogatni fogom az élelmiszer-pazarlás és -veszteség csökkentését célzó további fellépéseket is.

A Halászati Bizottság kérdése:

9. Megbízatása végrehajtása során hogyan kívánja figyelembe venni az uniós halászati és akvakultúra-ágazat fontos szerepét, az EU élelmiszer-önrendelkezéséhez és a tengeri ökoszisztémák védelméhez való rövid és hosszú távú hozzájárulását?

A halászati és akvakultúra-ágazat a kontinens számos közösségének alapvető pillére, amely több régióban döntő szerepet játszik az élelmezésbiztonság, valamint a foglalkoztatás és a gazdasági tevékenység szempontjából.

Ennek ellenére az EU-ban fogyasztott halászati és akvakultúra-termékek közel 70%-át importáljuk. Az európai akvakultúrák termelés volumene továbbra is viszonylag alacsony és stagnáló, annak ellenére, hogy a szóban forgó ágazatban hatalmas lehetőségek rejlenek.

Ezért biztosi jelölés megerősítése esetén szorosan együtt fogok működni a halászatért és az óceánokért felelős biztossal annak biztosítása érdekében, hogy a mezőgazdaságra és az élelmiszerekre vonatkozó jövőképpel kellő figyelmet fordítson a halászatra és az akvakultúrára. Együtt fogunk működni a kohézióért és a reformokért felelős ügyvezető alelnökkel is annak érdekében, hogy mind a vidéki, mind a part menti területek vonzóbbá váljanak a jelen és a jövő nemzedékei számára.

Az élelmezésbiztonság biztosítása érdekében az EU-nak elő kell mozdítania a halászati és akvakultúra-ágazat versenyképességét, fenntarthatóságát és rezilienciáját, és meg kell őriznie vidéki, tengerparti és folyóparti térségeink életképességét. Azt is szem előtt kell tartanunk, hogy tengereinket súlyosan érinti mindaz, ami a szárazföldön történik. Például a tápanyagvesztés negatív hatással van mind a mezőgazdaságra, mind az óceánokra, és ebből kifolyólag költségekkel jár a halászat és az idegenforgalom számára. Szilárd meggyőződésem, hogy holisztikus megközelítést kell alkalmaznunk az élelmiszerrendszer egészére vonatkozóan, figyelembe véve mind a mezőgazdaságot, mind a halászatot és az akvakultúra-ágazatot.

A fogyasztók kulcsszerepet játszanak ennek az átállásnak a támogatásában. Az ár továbbra is a fogyasztási döntések egyik legmeghatározóbb tényezője. Fontos olyan megfelelő támogató környezetet teremteni, amelyben a piac jutalmazza a fenntarthatóbb gyakorlatokat. A fogyasztók tájékoztatása ezentúl is olyan terület lesz, ahol a további munka hozzá fog járulni a zökkenőmentes fenntarthatósági átálláshoz; együtt kell működnünk olyan témák kapcsán, mint például a származásra vonatkozó részletesebb információknak a címkéken való feltüntetése.